

[Aage Brusgaard]

renter, som vi skal betale til netop mange af de lande, som turisterne kommer fra.

Så kan vi spørge: Hvad kan vi gøre for at få flere turister til landet? Vi er jo faktisk så heldige her i Danmark, at Vorherre, eller hvem nu det er, har skabt det lille land med vand rundt om, der er nogenlunde rent; vi har fjorde, vi har søer, og vi har åløb, vi har bakker, sletter, vi har næsten alt, hvad hjertet kan begære. Og når vi har været i udlandet en gang imellem og kommer hjem, er der vel ingenting, der er skønnere end at køre en søndag ude i de jyske, ja somme tider også i de fynske og sjællandske landskaber; der er jo ingen steder i verden som lige netop her i vores lille land. Og samtidig har skaberen givet os passende med blæst, regn, sol og frost; vi har egentlig alle nuancer. Vi har fra naturens hånd fået alt foræret; det er kun op til os selv – og altså lovgiverne – at forme det, så de udenlandske gæster gerne vil komme hertil.

Jeg synes nok, vi en gang imellem har ført en mere eller mindre tåbelig politik. Jeg vil bare nævne en enkelt ting, som et flertal herinde har vedtaget, nemlig at repræsentationsudgifter for virksomheder ikke kan trækkes fra. Man sagde, at det ikke havde noget med turisme at gøre. Jamen det har det, for særlig vore førsteklasses hoteller har brug for, at de også i de perioder, hvor der slet ingen eller ikke særlig mange turister er, kan have et personale, kan holde varme og lys og også hotelrestaurationsen i orden, holde gang i forretningen. Der er en skattelov, vi kunne forenkle og lave om, således at virksomhederne kunne trække repræsentationsudgifterne fra, sådan som de har kunnet det i 80 år før i tiden. Det er en ting, vi kunne gøre for at hjælpe dem, der varetager vores turisthverv her i Danmark.

En anden ting er, at der er noget, der hedder lukkelov. Det er faktisk tåbeligt at kalde det en lukkelov, det burde hedde en åbningslov. Det drejer sig om at lukke, men det burde være et formål at holde åbent så meget som overhovedet muligt. Jeg mener, at de faglige organisationer nok har en vis skyld her. Jeg kan i hvert fald sådan lige i forbifarten huske, at pressen skrev, at fagbevægelsen i Skagen ligefrem bojkottede de forretninger, der havde åbent i den tid, som byrådet havde givet lov til. Sådan nogle ting mener jeg er med til at jage turisterne væk.

Vi kan også tage den skatte- og afgiftspolitik, der har været ført i Danmark i mange år. Man-

ge, f.eks. tyskere – det kan vi se i statistikken – er heroppe mere eller mindre som korttidsturister. Det er ganske enkelt, fordi afgifterne er så høje, at de skal hjem at hente nye varer og forsyninger for så at komme igen næste weekend.

Jeg vil også nævne en ting som Det Kongelige Teater. Nu har vi ganske vist set i pressen, at der ligesom er en åbning, men det er jo også tosset, at det er lukket i tre eller fire måneder lige på det tidspunkt, hvor der er allermost turisme i København. Det var også en ting, vi selv kunne gøre. Og så selvfølgelig sprede ferieperioderne mere, men det mener jeg også der står noget om i redegørelsen.

Så er der kommunerne og amterne – det er jo ikke Folketingets skyld det hele. Mange kommuner og amter har gjort det svært for sommerhusejerne ved at lave tvangsfælleskloakeringer og ved at pålægge store vandledningsafgifter og forhøje ejendomsskatterne i de områder, hvor der er mange sommerhuse. Det er med til at gøre det svært for dem, der driver den slags turisme.

Jeg vil også nævne en anden ting: Zonelovgivning er blevet blødt op for en tre år siden, men vi har haft en meget, meget stram zonelovgivning her i Danmark, som har afstedkommet, at rigtig mange, som gerne ville lave f.eks. nedlagte ejendomme eller tomme huse om til nogle ferielejligheder, to-tre stykker, næsten har mødt en mur, der ikke var til at bryde igennem, bare for at få lov til at leje sådan et par lejligheder ud til turister. Det er heller ikke Folketinget, der skal have skyld for det; her kunne kommunerne og amterne selv lukke op og være meget mere fleksible.

Vi er imod en for stram zonelovgivning, men på andre områder var det måske netop godt, hvis kommunerne og amterne kunne udlægge en slags turistzoner, således at de, der ønsker at etablere et eller andet turistmæssigt, kunne gøre det i disse områder og være sikre på en hurtig sagsbehandling i stedet for at skulle vente 2-3 år med at gå i gang, fordi der først skal laves kommuneplan og amtsplan. Jeg mener, at kommunerne kunne udlægge nogle områder og sige, at her ønskede man at fremme turismen, sådan at de, der ville investere i det, vidste, at sagsgangen i de kommunale forvaltninger ville være kvikere.

Der står noget om netværk i redegørelsen. I stedet for at skrive om samarbejdende netværk